

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد محق
۱۱ می ۲۰۲۳

محمد محق

ترویج رعب به بهانه اجرای حدود

طالبان در روزهای اخیر گزارشی را از اعدام‌ها، سنگسارها و سایر اقدام‌های کیفری خشن زیر نام تطبیق احکام شرعی به رسانه‌ها ارائه کرده‌اند. این گزارش‌ها موجب واکنش‌های گسترده‌ای در سطح سازمان‌های مدافع حقوق بشر شده و سازمان ملل متحد نیز از این گروه خواسته است که چنین اقدام‌هایی را به حداقل برساند. نگرانی از به اجرا گذاشتن احکام خشنی مانند سنگسار، بریدن دست و اعدام، حتا پیش از سیطره‌ی اخیر این گروه مطرح بود و پیش‌بینی می‌شد که چنین اتفاقاتی بیفتد و امروزه که اختیار ادارات دولتی را به دست گرفته است، عملاً این سیاست به اجرا گذاشته می‌شود.

چرا طالبان دست به این کارها می‌زنند، در حالی که با حساسیت این موضوع و واکنش افکار عمومی در سطح جهان کم‌وبیش آشنا نیستند؟ هدف طالبان در ظاهر عملی کردن شریعت و آوردن امنیت از این طریق است تا هم درستی ایدئولوژی خود را به اثبات برسانند و هم صداقت خود در پای‌بندی به این ایدئولوژی را. این عمل همچنان حاوی اشاره غیرمستقیمی به مخاطبان در جامعه جهانی است که گویا این گروه در مواضع اعتقادی‌اش جدی‌تر از آن است که در اثر فشارها قصد عقب‌نشینی داشته باشد، مگر این‌که آمریکا و اروپا پول بیشتری بدهند و امتیازات چرب‌تری نصیب آن‌ها شود.

اما این همه ماجرا نیست و این اقدام چند ضلع دیگر نیز دارد. در یک طرف، رقابتی که میان داعش و طالبان بر سر خشونت به نام دین وجود دارد، در میان پیروان این دو گروه مایه‌ی مشروعیت داخلی است و عقب‌نشینی در این زمینه به مشروعیت طرف مقابل می‌انجامد. طالبان می‌خواهند به داعش، القاعده و بقیه گروه‌های تروریستی پیام بفرستند که ما در این زمینه عقب‌نشینی نکرده‌ایم و نخواهیم کرد. این اقدام نوعی تلاش برای کسب مشروعیت درون‌سازمانی است، به ویژه از این حیث که روابط گسترده این گروه با سازمان‌های استخباراتی منطقه و جهان و دریافت پول هنگفت از طریق همکاری با آن‌ها، شک و تردیدهای جدی را در میان جنگجویان آن به وجود آورده است. گروه‌های رقیب طالبان معتقدند

که این گروه به رغم موضع‌گیری‌های به ظاهر تندروانه دینی، در عمل در خدمت استخبارات کشورها است که به شکل نیابتی در ازای پول اجندای آن‌ها را به پیش می‌برد. طالبان با این اعدام‌ها می‌خواهند خود را در نظر افراطی‌های دیگر تیرئه کند.

ضلع دیگر این موضوع گستراندن فضای رعب و هراس در جامعه افغانستان است. طالبان، چنان‌که حاکمیت دور اول این گروه نیز نشان داد، به این باور است که هر چه خشونت بیشتری در جامعه اعمال کنند، به همان پیمانانه حاکمیت‌شان استوارتر و روحیه اعتراض و مخالفت بی‌رمق‌تر می‌شود. اعدام‌ها و اقدام‌های خشن به نام تطبیق حدود شرعی، بخشی از این ستراتیژی است تا ترس و هراس افزون‌تری در میان شهروندان برانگیزد و روحیه زبونی و بزدلی بیشتری را ترویج کند. سیاست بزدل‌سازی مردم، بخشی از ستراتیژی نظام‌های استبدادی است که دوام و قوام حاکمیت خود را به آن وابسته می‌دانند.

با در نظر گرفتن یک ضلع دیگر، این پازل تکمیل می‌شود: افزایش اقدام‌های خشونت‌بار به اسم تطبیق شریعت، سطح توقعات را پائین می‌آورد و اگر فردا زمینه‌ای برای چانه‌زنی‌های سیاسی مساعد شود، چه از سوی جامعه جهانی و چه از سوی گروه‌های سیاسی دیگر، آن‌ها ناچار خواهند بود مطالبات خود از این گروه را حداقلی بسازند و به آموزش دختران و کاهش مجازات‌های خشن بسنده کنند، تا خواسته‌های اصلی که باعث رهائی کشور از چنگ یگ گروه شبه‌نظامی می‌شود مسکوت بماند.